

ἀναπαύσης τὸν νοῦν σου, νὰ κοιμηθῆς ὁπότεν θελήσης, καὶ νὰ ἐξυπνήσης ὁπότεν θελήσης;

Σᾶς ἐρωτῶμεν

φιλόανθρωποι Κυρίαὶ καὶ φιλόανθρωποι Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάμης, πάντοτε ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ ἰσχυροῦ σου βαλαντίου, διὰ νὰ σώσης τὸν νοῦν σου, τὴν κεφαλὴν σου καὶ τὴν ζωὴν σου;

Σᾶς ἐρωτῶ

Εἰς κινδυνεύων ν' αὐτοκτονήσῃ.

ΤΑ ΔΥΟ.

Ἐξετέθησαν λοιπὸν ἀντίκρυ ἀντίκρυ, λοξοβλεπόμενα, κάμνοντα ἀμφότερα ὀλίγα βήματα πρὸς τὰ ἐμπρὸς διὰ νὰ πιασθοῦν μαλλιά με μαλλιά καὶ πάλιν ὀπισθοχωροῦντα ἀπὸ ντροπὴ καὶ μένοντα ἀκίνητα εἰς τὴν θέσιν των καὶ καλλωπιζόμενα, καὶ ἐπιδεικνύμενα, καὶ λαμβάνοντα πόλαις τὰ δύο σχέδια τοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν, τὸ τοῦ κ. Ζιρὰρ καὶ τὸ τοῦ κ. Τσίλλερ. Τὰ εἶδε καὶ τὸ Μὴ Χάνεσαι μετὰ τὰ καπνισμένα γυαλιὰ του, διὰ νὰ μὴ θαμβωθῆ ἢ διαυγῆς του κρίσις οὔτε ἀπὸ τὰ χρυσὰ πλαίσια τοῦ κ. Τσίλλερ, οὔτε ἀπὸ τὰ χρώματα τοῦ κ. Ζιρὰρ.

Καὶ εἶδαν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μας καὶ αἱ διόπτραι μας ὅτι τὸ γαλλικὸν πνεῦμα ἐν τῷ συναγωνισμῷ αὐτῷ ὑπερέβαλεν τὸ γερμανικόν. Τὸ τελευταῖον, ὅσον καὶ ἂν ἠθέλησε νὰ πετάξῃ μετὰ τὰ πτερὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ῥυθμοῦ, ἐπαθε τὸ πάθημα τῆς χήνας καὶ μένει βαρὺ, μονότονον, πληκτικόν, πράγματι ὡς χήνα μετὰ τὸν λαιμὸν κάτω ζητοῦσα νὰ εὔρη πίτουρα νὰ φάγῃ. Ἄν πρέπη νὰ μείνωμεν εἰς τὴν παραβολὴν, τὸ γαλλικὸν πνεῦμα ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τσιλερικὸν ὁμοιάζει πρὸς κύκνον μετὰ ὑψωμένον τὸν λαιμὸν ἐτοιμόπτερον.

Τὸ σχέδιον τοῦ κ. Ζιρὰρ εἶναι κομψότερον ἐλαφρότερον, ὁμοιοειδέστερον ἐνῶ τοῦ κ. Ζίλλερ ἀνέμιξεν δύο τρεῖς ῥυθμοὺς καὶ ἀπετέλεσε σχεδὸν τίποτε ὑπὸ ἔποψιν καλλιτεχνικὴν.

Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἐκλογῆς διὰ τὸν βλέποντα καὶ τὰ δύο. Τὸ θέατρον τοῦ Ζιρὰρ εἶναι κόρη δεκαεπταετίας ἐν ὅλῃ τῇ καλλονῇ καὶ τῇ φρεσκάδᾳ καὶ τῇ ἀφελείᾳ τῆς τὸ θέατρον τοῦ κ. Ζίλλερ εἶναι κυρία τριακονταεπταετίας μετὰ μεγαλοπρεπή, ἀλλὰ βεβιασμένην καὶ ἐπιδεικτικὴν πολυτέλειαν. Τίς θὰ προτιμηθῆ;

ΤΟ ΚΥΜΑ

εἰς ἓνα ποτῆρι νεροῦ, αὐτὸ θὰ πῆ ὁ μεσίτης Ἐενοφῶν Κυριαζῆς βγαίνων σωτῆρ τῆς κοινωνίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Λαυρίου. Ὅ,τι μέλλει νὰ κάμῃ ἡ Ἐταιρία τοῦ Λαυρίου, τὸ ἔκαμε πρὸ αὐτῆς ἡ Βιομηχανικὴ, καὶ πρὸ αὐτῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Τὸ χρῆμα φέρει χρήματα, αἱ παλαιαὶ μετοχαὶ φέρουν νέας, καὶ βλέπωμεν τοὺς μεσίτας ξεφυτρώνοντας πολεμίους τῆς κερδοσκοπίας ὅταν φανταζόμεθα τί προπωλήσεις καὶ τί παίξιμον ἔκαμαν σ' τὸν ἄερα καὶ ποίας καταστροφὰς ἰδικὰς των ζητοῦν μετὰ ξεφωνητὰ νὰ προβάλουν. Ὁ τύπος δὲν πρέπει νὰ ἔρχεται ἀρωγὸς τοιούτων κραυγῶν καὶ νὰ γεννᾷ πανικὸν ἐκεῖ ὅπου τὰ πράγματα ἔβαινον τὸν ῥοῦν τὸν φυσικόν, νὰ

ἐπέρχεται ἐπομένως ὑποτίμησις, ἐξ ἧς θὰ ζημιωθοῦν πάλιν οἱ μικροὶ μέτοχοι, καὶ ὄχι οἱ μεγάλοι κεφαλαιοῦχοι.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Μεταξὺ δύο πυρῶν :

Στρατιώτης ἀπουσίασε δεκαπέντε ἡμέρας ἐκ τοῦ στρατωνοῦ διὰ λόγους πολὺ σπουδαίους.

Παρουσιάζεται εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις ἄγριος τὸν ἐρωτᾷ, περιμένων ἀγριώτερος νὰ λάβῃ ἀπάντησιν :

- Βρὲ σὺ, γιατί ἔλειψες δεκαπέντε μέραις ;
- Κύριε . . . Διοικητᾶ . . .
- Σούτ !

Καὶ μετὰ τινὰς στιγμᾶς :

- Βρὲ γιατί νὰ λείψης τόσαις μέραις ;
- Κύριε Διοικητᾶ, ὁ πα . . .
- Σιώπα, σοῦ λέγω !

Καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον :

- Βρὲ γιατί δὲν μιλάς ;
- Ὁ πατέρας μου . . .
- Σούτ . . . Λοχία, δύο μηνῶν κράτησιν.

Εἰς δωδεκαετῆ Ἀγαθοπουλίαν διηγοῦνται ὅτι εἰς ἑβδομηκοντούτης ἐνυμφεύθη μιὰ ἐξηνταπεντάρα καὶ ὅτι συνέλαβε καὶ τέκνον ἐκ τῆς νεαρᾶς συμβίας.

- Καλὴ ἀλήθεια, ῥωτᾷ ἡ Ἀγαθοπουλίνα, ὁ ἄνδρας ἦτο ἐβδομηκοντάρης ;
- Ἀλήθεια !
- Καὶ ἡ νύφη ἐξηνταπέντε ἐτῶν ;
- Ἐννοεῖται.
- Ἐ! καὶ τὸ παιδί ποῦ γεννήθηκε τί ἡλικία νὰ εἶχε;

Ἐγένετο λόγος περὶ μακρυνῶν ταξειδίων :

- Εἶδατε, ἐρωτᾷ τις τὸν διηγούμενον, παρθένα δάση ;
- Βεβαιότατα.
- Τί εἶναι τὰ παρθένα δάση ;
- Παρθένος δάσος εἶναι ἐκεῖνο ὅπου χερί ἀνθρώπου δὲν πάτησε τὸ πόδι του.

Μεταξὺ δύο ξένων ἀπέναντι τοῦ Θεσείου.

- Τί εἶναι αὐτὸ σὲ παρακαλῶ ;
- Στραβὸς εἶσαι ; Τί νὰ εἶναι ; Κολῶνες !

Πῶς γράφονται τὰ ἑλληνικὰ εἰς τὰ γαλλικὰ φύλλα.

Ὁ Φιγαρῶ ἀναγγέλλων τὴν εἰς Παρισίους μετάβασιν τοῦ Βασιλέως μας ἀπαριθμῶν τὰ συνοδεύοντα αὐτοῦ πρόσωπα ἀναφέρει καὶ τὰς κυρίας τῆς τιμῆς Κολοκοτρώνη καὶ Ἀνοξγύτου. Ἡ Ἀνοξγύτου βεβαίως εἶναι ἡ Ἀναργύρου.

Δὲν ἀξίζει ὡς τελευταία καρμέλα ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὸ Ἐενοδοχεῖον Βριστόλ καταλύσεως τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Μαυροκορδάτος παίρνει καὶ δίδει εἰς τὸ Φιγαρῶ ὡς πρίγκιψ ! ; Καὶ νὰ μὴν βαστᾷ ἡ ψυχὴ του νὰ διαψεύσῃ αὐτὸ τὸ πρίγκιψ μὲν γὰρ πάντα ;